

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

Tredie Session.

26de Møde.

Onsdagen den 19de November

(Fortf.)

Justitsministeren (fortf.): Men man kommer endvidere ogsaa paa denne Maade til betydelige Uligheder mellem de forskjellige Frivillige, som forøvrigt skulle behandles efter samme Regel og skulle have samme Godtgjørelse. — Efterfom de ere blevne tidligere vaabenøvede eller ikke, blive nemlig deres Skjebne heelt forskjellig; ere de ikke blevne vaabenøvede, saa blive de frie for videre Tjeneste. De kunne ikke indkaldes til Rekruttskolen og blive altsaa ikke vaabenøvede. Dersom de derimod ere vaabenøvede, fritages de for Garnisonstjeneste, men saa kunne de rigtignok senere indkaldes til Vaabenøvelse, altsaa til at udføre en Tjeneste, som de andre blive aldeles frie for. Dgsaa en anden stor Ulighed opstaaer mellem de forskjellige Frivilliges Behandling, efterfom de ere ansatte ved forskjellige Vaabenarter, idet Garnisonstjenesten ved disse er høist forskjellig. Den, som er ansat ved Infanteriet, faaer saa og saa mange Maaneder fri efter den Regel, at han ikke skal indkaldes til Garnisonstjeneste, den, som er ansat ved en anden Vaabenart, faaer en langt længere Frihed, fordi Garnisonstiden for den er langt længere. Det er for at undgaae disse Under, at jeg mener, at man bør holde sig i alt Fald til det subsidiaire Udringsforslag, som, med Undtagelse af, at det her Paapegede derved undgaaes, iøvrigt er aldeles overeensstemmende med Udvalgets Forslag.

Ordføreren: De Indvendinger, som den ærede Justitsminister har gjort mod vort Forslag for at forsvare hans eget principale Forslag, troer jeg ikke ere af en anden Natur end de, som allerede bleve fremhævede ved den

foregaaende Behandling, saa at jeg ikke længere skal opholde mig derved. Med Hensyn til det subsidiaire Forslag er det ganske vist, at der mellem dette og Udvalgets Forslag ikke bliver nogen synderlig stor Afvigelse nemlig kun den lille Bestemmelse, som er tilføjet i § 3 angaaende de Frivillige. Det kan være, at der bliver nogen Forskel i Behandlingen af de Frivillige, som bleve omtalte i det foregaaende Mars Lov, og dem i det nærværende Lovudkast, men det Antal Personer, hvorpaa denne Bestemmelse vil blive anvendt, er saare ringe, og de Uregelmæssigheder, som deraf kunne opstaae, ville være af saagodisom ingen Indflydelse; at maaffee en enkelt Soldat af Linien ikke i Fredstid mere kan indkaldes til Tjeneste, betyder ikke Noget; thi de Dvelfer, som Mandskabet i Fredstid, efterat den første samlede Tjenestetid er forløben, indkaldes til, indskrænke sig til 2, i det Høieste 3 Gange Exercits om Efteraaret. Nogle af disse Frivillige kunne maaffee ogsaa bruges i denne Tid, forsaavidt de ere Læger eller have i Krigen havt en saadan Bestilling, som kan bringes til Anvendelse. Hovedindvendingen mod at gaae ind paa det subsidiaire Forslag, forekommer det mig imidlertid ikke, at den høitæredede Justitsminister har imødegaaet, nemlig den, at det var en besynderlig Form at kalde det at stadfæste en Lov, naar man gjør en aldeles væsentlig Forandring i dens Indhold.

Justitsministeren: Med Hensyn til det sidst anførte skal jeg kun bemærke, at jeg anseer det for mindre væsentligt, om man vælger denne eller hiin Form for Loven, om man stadfæster den foreløbige Lov med en Forandring, eller om man hellere vil have en heelt ny Lov. Hovedsagen er dog Realiteten, og om der med Hensyn til denne er Grund til at gaae ind paa det Tillæg, som af Ud-